

Дълга сабя (*и връхът и*), *sf.* l'estoc *m.*; || *удряне съ —*, l'estocade *f.*; || *бiemса съ -би*, *vt.* estocader,
— сричка (*въ дула*), *sf.* la longue.
— умързителна приказка, *sf.* fig. la kurielle.

Дългичък и Дължъкъ, *adj.* dim. longuet.
Дългиястица възвглавничка, *sf.* le traversin.
— мида, *sf.* mollusque, le moule.
— чъша, *sf.* la gondole.

Дългиясто куче (*хрътка*), *sn.* harpé, *adj.* Дългиясть, *adj.* oblong.
— кошъ, *sm.* la mane.
— урилникъ, *sm.* le bourdalou.

Дългиясты присады (*круши*), *sm.* pl. cuisse-madame *f.*

Дълго (*на*), *adv.* au long, tout au long; || *правя по —*, *va.* prolonger, rallonger, pousser.

Дълго женско жобе, *sn.* la légende.
— връменъ, *adj.* long; || *Méd.* chronique;
— но, -ment.
— въчень, *adj.* vivace.
— въчность, *sf.* la longévité.

— *действие*, *sn.* la longév .
— нога, *sf.* insecte, le tipule.
— носъ, *sm.* insecte, l'arb re ou urebec *m.*, charançon *m.*; || изѣденъ отъ -сы, charançonné, *adj.*
— кракъ (*за конь*), *adj.* long-joint .
— крылна лѣстовица, *sf.* oiseau, le martinet.
— образна кривина, *sf.* l'arcure *f.*
— опаша маймуна, *sf.* le cercopith que.
— опашатъ ящерь, *sm.* mamm. le phatagin.
— перъ, *sm.* poisson, muse volant ou exocet *m.*
— петь, *sm.* quad. le tarsier ou phalanger.
— поленъ мундиръ, *sm.* Milt. la tunique.
— ржка маймуна, *sf.* le gibbon.
— търпене, *sn.* la longanim .
— търпеливъ, *adj.* longanime; -во, -ment.
— ухо, *sm.* pop. un vi dase.

— ухъ (*за конь*), *adj.* oreillard et orillard.

Дългъ (*и fig.*), *sm.* la dette, le devoir, le dû, l'office *m.*, offense *f.*; 1. *Com.* l'obligation *f.*
2. *fig.* le tribut; 3. гузенъ —, dette v  treuse; 4. искане —, la créance; 5. неутърдънъ правителственъ —, dette flottante; 6. безъ никакъвъ — (*чисто*), *adv.* Jur. franchement et quittement; 7. оставка отъ —, le débet; 8. плащамъ -тъ си на естество, *va. fig.* payer le tribut de la nature; 9. плащамъ — съ истата монета, *va. à beau jeu beau retour*; 10. прѣхъръляне — или плащане, délégation de dette, *f.*; || прѣхърълямъ — на нѣкого, *va. déléguer*; 11. снемателънъ отъ — или отъ сборъ, imputable, *adj.*; || снемане отъ —, l'imputation *f.*; || снемамъ отъ —, *va. imputer à*; 12. pl. дългове (*нѣкому*), *Com.* l'actif *m.*; 13. (ради плащане), *Com.* dettes pas-

sives; 14. вкарвамъ въ — или натоварямъ съ —, *va.* endetter; 15. влизамъ въ —, *vr.* s'endetter; 16. безъ —, *adv.* Jur. quittement; 17. исплащамъ —, *va.* purger; || fig. boucher un trou; 18. натоварямъ съ —, *va.* obérer; 19. потживамъ въ —, *vn.* s'engager; 20. до уши въ —, criblé de dettes.

Дългъ и Дългъ (*и Gram. Mus.*), *adj.* long; || effilé; || fig. traînant.

— биларденъ к  й, *sm.* le bistoquet.
— камъкъ (*напрѣко назиденъ*), *sm.* la boutisse.
— камшикъ, *sm.* la chambri .
— кастроль, *sm.* la daubiere.
— кошникъ (*за дивицъ*), *sm.* la bourrache.
— мазракъ, *sm.* arme d'hast *m.*
— ножъ (*безъ чирень*), *sm.* l'alumelle *f.*
— прозорецъ (*на кула*), *sm.* la ray  re.
— редъ, *sm.* fam. la tirade; || (думы), *fig.* l'enfilade *f.*
— ремъкъ, *sm.* la longe, plate-longe *f.*
— столь, *sm.* le banc.
— сюртуку, *sm.* fig. le lévite.
— фезъ, *sm.* le chap  ron.

Дълги жици (*съ лесо*), *sf. pl.* les filandres *f.*
— тѣ пръсти (*съ които са племе*), *sm. pl.* pattes d'araignée, *f.*

Дълженъ, *adv.* dû, le débet; 1. *Com.* le doit; 2. -съмъ, *vn.* devoir; 3. (*още*), redevable, *adj.*; 4. бывамъ — или задълженъ (*нѣкому за нѣщо*), *vn.*   tre redevable de; 5. оставамъ още —, *vn.*   tre en reste, 6. по виждане съмътка оставамъ още —, *vn.* гедъ-деvoir; || оставане още —, la redû; 7. (до уши), noyé de dettes.

Дължина и Дълъкъ, *sf.* le long; 1. *Геogr. Astr.* la longueur *f.*; 2. *Mar.* l'élingue *f.* 3. (*на прѣпорецъ*), *Mar.* le battant; 4. на —, *adv.* de ou en long.

Дължиномѣръ, *sm.* le m  com  tre.

Дължникъ, *sm.* un obligé, redevable *m.*; || —, -ица, *s.* *Com.* débiteur, -trice; || *Jur.* sc. reliquataire

Дължното, *sn.* le dû.

Дължно навиждане (*на сѫднически мѣста отъ адвокати*), *sn.* le stage.

— навъртане (*на каноникъ*), *sn.* le stage.

Дължностенъ, *adj.* Jur. on  raire.

Должностъ, *sf.* la fonction, l'emploi *m.*, l'état *m.*, l'office *m.*, le ministère, le poste; 1. le devoir, obligation *f.*, charge *f.* commission *f.*, dû, parti *m.*; 2. (*постъ*), la place; 3. врѣме за извѣршване —, la magistrature; 4. за бравянje —, la préparation; || *Jur.* le forfaiture; 5. изваждане отъ —, la destitution, interdiction *f.*; 6. изваждамъ или аргосвамъ отъ —, *va.* interdire; 7. ипълневачъ на — или който има —, un titulaire; 8. набиране много -сти върху единого, le cumul; || имамъ нѣколко -сти въ едно врѣме,